

Neviim (prophètes) - Isaïe

Chapter 37

- 37,1 ויהי כשמע המלך חזקיהו, ויקרע, את-בגדיו; ויתכס בשק, ויבא בית-יהוה.
- 37,2 וישלח את-אליקים אשר-על-הבית ואת שבנא הסופר, ואת זקני הכהנים, בשקים--אל-ישעיהו בן-אמוץ, הנביא.
- 37,3 ויאמרו אליו, כה אמר חזקיהו, יום-צרה ותוכסה ונגצעה, היום הזה: כי באו בנים עד-משבר, וכח אין ללדה.
- 37,4 אזלי ושמע יהוה אלהיך את דברי רבשקה, אשר שלחו מלך-אשור אדניו לסרף אלהים חי, והוכיח בדברים, אשר שמע יהוה אלהיך; ונשאת תפלה, בעד השארית הנמצאה.
- 37,5 ויבאו, עבדי המלך חזקיהו--אל-ישעיהו.
- 37,6 ויאמר אליהם ישעיהו, כה תאמרון אל-אדניכם: כה אמר יהוה, אל-תירא מפני הדברים אשר שמעת, אשר גדפו בערי מלך-אשור, אותי.
- 37,7 הגני נותן בו רוח, ושמע שמועה ושב אל-ארצו; והפלתיו בחרב, בארצו.
- 37,8 וישב, רבשקה, וימצא את-מלך אשור, בלחם על-לבוה: כי שמע, כי בסע מלכיש.
- 37,9 וישמע, על-תרהקה מלך-כוש לאמר, יצא, להלחם אתך; וישמע וישלח מלאכים, אל-חזקיהו לאמר.
- 37,10 כה תאמרון, אל-חזקיהו מלך-יהודה לאמר, אל-ישאן אלהיך, אשר אפה בוטח בו לאמר: לא תנתן ירושלם, ביד מלך אשור.
- 37,11 הנה אפה שמעת, אשר עשו מלכי אשור לכל-הארצות--להסרימם; ואפה, תנצל.
- 37,12 ההצילו אותם אלהי הגוים, אשר השחיתו אבותי, את-גטון, ואת-סרן; ורצף ובגו-עדן, אשר בתלשר.
- 37,13 איה מלך-סמת ומלך ארפד, ומלך לעיר ספכוים, הבע, ועוה.
- 37,14 ויקח חזקיהו את-הספרים מיד המלאכים, ויקראהו; ויעל בית-יהוה, ויפרשהו חזקיהו לפני יהוה. {ס}
- 37,15 ויתפלל, חזקיהו, אל-יהוה, לאמר.
- 37,16 יהוה צבאות אלהי ישראל, ישב הכרבים, אפה-הוא האלהים לבדך, לכל ממלכות הארץ; אפה עשית, את-השמים ואת-הארץ.
- 37,17 הטה יהוה אָזְנְךָ ושמע, פקח יהוה עינך וראה; ושמע, את כל-דברי סנחריב, אשר שלח, לסרף אלהים חי.
- 37,18 אמנם, יהוה: החריבו מלכי אשור, את-כל-הארצות--ואת-ארצם.
- 37,19 ונתן את-אלהיהם, באש: כי לא אלהים המה, כי אם-מעשה ידי-אדם עץ ואבן--ויאבדום.
- 37,20 ועמה יהוה אלהינו, הושיענו מידו; וידעו כל-ממלכות הארץ, כי-אפה יהוה לבדך.
- 37,21 וישלח ישעיהו בן-אמוץ, אל-חזקיהו לאמר: כה-אמר יהוה, אלהי ישראל, אשר התפללת אלי, אל-סנחריב מלך אשור.
- 37,22 זה הדבר, אשר-דבר יהוה עליו: בזה לך לעגה לך, בתולת בת-ציון--אחריך ראש הניעה, בת-ירושלם.
- 37,23 את-מי חרפת וגדפת, ועל-מי הרימותה קולי; ותשא מרום עיניך, אל-קדוש ישראל.
- 37,24 ביד עבדיך, חרפת אדני, ותאמר ברב רכבי אני עליתי מרום הרים, וירכתי לבנון; ואכרת קומת אבניו, מבחר ברשיו, ואבוא מרום קצו, יער כרמלו.
- 37,25 אני קרתי, ושתיתי מים; ואחרב, בכף-פעמי, כל, יארי מצור.
- 37,26 הלוא-שמעת למרחוק אותה עשיתי, מימי קדם ויצרתיה; עמה הבאתיה--ותהי להשאות גלים נצים, ערים בצרות.
- 37,27 וישביקו, קצרי-יד, חתו, ולבשו; היו עשב שדה, וירק דשא, חציר גגות, וישדמה לפני קמה.
- 37,28 ושבתיך וצאתך ובוֹאֵךָ, ידעתי; ואת, התרגזן אלי.
- 37,29 יען התרגזן אלי, ושאננך עלה באזני--ושמתי חחי באפך, וימתיג בשפתיך, והשיבתיך, בדרך אשר-באת בה.
- 37,30 וזה-לך האות--אכול השנה ספים, ובשנה השנית שחיס; ובשנה השלישית, זרעו וקצרו ונטעו כרמים--ואכול (ואכלו) פכים.

- 37,31 ויספה פליטת בית-יהודה, הנשארה--שָׁרֵשׁ לְמִטָּה; וְעָשָׂה פְּרִי, לְמַעַלָּה.
- 37,32 כי מירושלם תצא שארית, ופליטה מהר ציון; קנאת יְהוָה צְבָאוֹת, תַעֲשֶׂה-זֹאת. {ס}
- 37,33 לכן, כה-אמר יְהוָה אֱלֹהֵי מֶלֶךְ אֲשׁוּר, לא יבוא אֶל-הַעִיר הזאת, ולא יוֹרֶה שָׁם חָץ; ולא יִקְדַּמְנָה מִגֹּן, ולא יִשְׁפֹךְ עֲלֶיךָ סֶלֶלָה.
- 37,34 בְּדֶרֶךְ אֲשֶׁר-בָּא, בָּהּ יָשׁוּב; וְאֶל-הַעִיר הזאת לא יבוא, נְאֻם-יְהוָה.
- 37,35 וּגְבוּתִי עַל-הַעִיר הזאת, לְהוֹשִׁיעָה--לְמַעַנִי, וּלְמַעַן דָּוֵד עַבְדִּי. {ס}
- 37,36 ויצא מלאך יְהוָה, ויָכָה בְּמַסְגָּה אֲשׁוּר, מֵאָה וּשְׁמֹנִים וְחַמְשָׁה, אֶלֶף; וַיִּשְׁכִּימוּ בְּבֹקֶר, וְהָיָה כָּל־כַּלְמַס פְּגָרִים מֵתִים.
- 37,37 ויסע וילך, וישב סגחריב מֶלֶךְ-אֲשׁוּר; וישב, בְּנִינָה.
- 37,38 ויהי הוא מְשַׁתְּחָה בֵּית גִּסְרֵן אֶלְהִי, וְאֶדְרֵמֶלֶךְ וּשְׂרָאֲצָר בְּנֵי הַקָּהָל בְּחֶרֶב, וְהָמָה נִמְלִטוּ, אַרְצָ אֲרָבָט; וַיִּמְלֶךְ אֶסֶר-חַדָּן בְּנוֹ, תַחֲתָיו. {ס}